Η Δευτέρα Παρουσία (Όσιος Εφραίμ ο Σύρος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Ιανουαρίου, 2014

Πρόλογος

Ο όσιος Εφραίμ, που η Εκκλησία μας εορτάζει στις 28 Ιανουαρίου, είναι ο μεγαλύτερος Σύρος ασκητικός πατέρας, θεολόγος και ποιητής.

Γεννήθηκε το 306 και ανατράφηκε μέσα σε χριστιανικό περιβάλλον. Πολύ νέος, φλεγόμενος από την αγάπη προς το Θεό, έγινε μοναχός. Γρήγορα αναδείχθηκε σε μεγάλο διδάσκαλο μοναχών και λαϊκών.

Συνέθεσε πολυάριθμους και συγκλονιστικούς ύμνους και λόγους. Η διδαχή του όλους τους συνάρπαζε και πολλούς έσωζε. Οι κατανυκτικές του ομιλίες, ιδίως για τη μέλλουσα κρίση και τον παράδεισο, συνοδεύονταν από ακατάπαυστα δάκρυα.

Πορεύθηκε στους ουρανούς το 373. Η ηχώ όμως των λόγων του φτάνει με την ίδια ζωντάνια μέχρι την εποχή μας.

Ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, σ’ ένα εγκώμιό του σ’ αυτόν, με μεγάλο θαυμασμό αναφέρει: «Ποιός απ’ όσους αναζητούν τη χαρά στις υλικές απολαύσεις και αποστρέφονται τα δάκρυα, όταν ακούσει λίγα από τα λόγια του αγίου Εφραίμ, δεν θα θρηνήσει, δεν θα κλάψει και δεν θα θυμηθεί τη μέλλουσα ανταπόδοση; Ποιός θα μελετήσει τους λόγους του για τη μέλλουσα κρίση, δηλαδή τη δευτέρα παρουσία του Χριστού, και δεν θα νομίσει ότι βρίσκεται από τώρα μπροστά στο δικαστήριο εκείνο, περιμένοντας έντρομος την τελική απόφαση της καταδίκης του; Έτσι ζωγράφισε το μελλοντικό δικαστήριο του Θεού ο φημισμένος και προφητικότατος άγιος, ώστε τίποτα πλέον να μην παραμένει άγνωστο γι’ αυτό».

Η δεύτερη έλευση του Κυρίου είναι μια αναμφισβήτητη αλήθεια. Πολλοί από μας, ίσως ασυναίσθητα, προσπαθούμε να την απωθήσουμε, ως ενοχλητική, σε κάποια σκοτεινή γωνιά της

ψυχής μας. Άλλοι, ίσως παγιδευμένοι από την οίηση, την αντιμετωπίζουμε με φαρισαϊκή αυτοπεποίθηση.

Σκοπός του παρόντος φυλλαδίου είναι να γίνει γνωστό
στο ευρύτερο κοινό το κατανυκτικό και αφυπνιστικό κήρυγμα του οσίου Εφραίμ. Ίσως
έτσι μερικές καλοπροαίρετες ψυχές να βγουν από το λήθαργο των ψευδαισθήσεων,
καθώς θα δουν παραστατικά από τώρα τη μεγαλειώδη και συγκλονιστική δευτέρα
παρουσία του Κυρίου μας.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

Λόγος Αγίου Εφραίμ του Σύρου σχετικά με τη Δευτέρα Παρουσία

Αγαπητοί μου αδελφοί, ακούστε για τη δεύτερη και φοβερή παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Έφερα στο νου μου την ώρα εκείνη και, καθώς αναλογίστηκα όσα πρόκειται τότε να συμβούν, κατατρόμαξα. Ποιος μπορεί να τα διηγηθεί; Ποια γλώσσα μπορεί να τα περιγράψει; Ποια αυτιά μπορούν να τα ακούσουν;

Τότε ο Βασιλιάς της οικουμένης θα σηκωθεί από το θρόνο της δόξας Του και θα έρθει για να κρίνει όλους τους κατοίκους της γης, αμείβοντας με αιώνια μακαριότητα τους άξιους και τιμωρώντας με αιώνια κόλαση τους αμαρτωλούς! Όταν τα φέρνω αυτά στο νου μου, τρόμος με κυριεύει. Παραλύω ολόκληρος. Τα μάτια μου δακρύζουν. Η φωνή μου κόβεται. Τα χείλη μου παγώνουν. Η γλώσσα μου τρέμει. Οι λογισμοί μου σταματούν. Αν και ο φόβος με πιέζει να σωπάσω, αναγκάζομαι να μιλήσω για χάρη της δικής σας ωφέλειας.

Θα συμβούν τόσο μεγάλα και τρομακτικά γεγονότα, που ούτε έγιναν από την κτίση του κόσμου, ούτε θα γίνουν σ’ όλες τις γενιές. Αν μία δυνατή βροντή πολλές φορές μας τρομάζει και μας κόβει τα πόδια, για σκεφτείτε, πώς θ’ αντέξουμε ν’ ακούσουμε τον ήχο εκείνης της σάλπιγγας, που θα ηχήσει στα ουράνια δυνατότερα από κάθε βροντή, για να ξυπνήσει όλους τους νεκρούς, δίκαιους και άδικους;

Τότε τα οστά των νεκρών θα συναρμολογηθούν.Θα προστάξει ο μεγάλος Βασιλιάς, που εξουσιάζει όλη την κτίση, και ευθύς η γη και η θάλασσα θα δώσουν με τρόμο τους νεκρούς τους. Ακόμα κι όσοι κατασπαράχθηκαν από τα θηρία, όσοι φαγώθηκαν από τα ψάρια ή τα όρνια, όλοι, «εν ριπή οφθαλμού», θα παρουσιαστούν μπροστά στον αδέκαστο Κριτή. Τότε οι ποταμοί και οι πηγές θα εξαφανιστούν, τ’ αστέρια θα πέσουν, ο ήλιος θα σβήσει, η σελήνη θα χαθεί.

Άγγελοι σταλμένοι από το Θεό θα διασχίζουν την υφήλιο και θα συγκεντρώνουν τους εκλεκτούς από κάθε σημείο της γης. Τότε θ’ αντικρύσουμε «καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν(:νέους ουρανούς και νέα γη)» (Β’ Πέτρ. γ’, 13), σύμφωνα με την υπόσχεση τοῦ Κυρίου.

Πώς θ’ αντέξουμε, όταν θα δούμε να ετοιμάζεται ο φοβερός θρόνος και να προβάλλει ο Σταυρός, που πάνω του θυσιάστηκε εκούσια ο Χριστός για μας; Τότε θα θυμηθούμε και θα κατανοήσουμε τον λόγο του Κυρίου για «τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου(:το σημείο του Υιού του ανθρώπου» (Ματθ. κδ΄30).

Τότε θα πληροφορηθούμε όλοι, ότι πρόκειται να παρουσιαστεί ο μεγάλος Βασιλιάς. Τη φοβερή εκείνη ώρα, ο καθένας μας θα συλλογίζεται τις πράξεις του και θα σκέφτεται τι θα Του απολογηθεί... Όταν θ’ ακούσουμε τη βροντερή εκείνη φωνή από τα ύψη τ’ ουρανού να διακηρύσσει, «ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται(:να, ο Νυμφίος έρχεται» (Ματθ. κε΄ 6), «Ο Κριτής φτάνει για να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς», τότε, από την κραυγή εκείνη, θα σαλέψουν συθέμελα τα έγκατα της γης, απ’ τη μίαν άκρη ως την άλλη.

Τότε, αδελφοί μου, στενοχώρια και φόβος και τρόμος θα καταλάβει κάθε άνθρωπο γι’ αυτά που θα συμβούν στην οικουμένη. Οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευθούν. Οι ουρανοί θα σχιστούν. Και ο Βασιλεύς των βασιλέων, ο άγιος και ένδοξος Θεός μας, θα παρουσιαστεί σαν αστραπή φοβερή, με εξουσία και δόξα απερίγραπτη. Έκσταση και φρίκη θα μας κυριέψουν την ώρα εκείνη, όταν θα καθίσει στο κριτήριο ο αμερόληπτος Κριτής και θα ανοίξει τα φοβερά βιβλία, όπου είναι γραμμένα τα έργα και τα λόγια μας, όλα όσα κάναμε και είπαμε στην ζωή αυτή, νομίζοντας ότι μπορούμε ν’ απατήσουμε τον καρδιογνώστη Θεό.

Ω! Πόσα δάκρυα πρέπει να χύνουμε, όταν συλλογιζόμαστε εκείνη την ώρα! Και όμως, είμαστε τόσο αμελείς! Πόσο θα κλάψουμε και θα στενάξουμε τότε, όταν θα δούμε από το ένα μέρος τις μεγάλες δωρεές και την ασύλληπτη μεγαλοπρέπεια και λαμπρότητα της βασιλείας των ουρανών, που θ’ απολαύσουν όσοι πάλεψαν σκληρά για να τηρήσουν τις εντολές του Κυρίου, και από το άλλο μέρος τις φοβερές τιμωρίες, που θα υποστούν όσοι υποδουλώθηκαν στην αμαρτία! Και στη μέση, έντρομοι, όλοι οι άνθρωποι, από κάθε φυλή, από τον πρωτόπλαστο Αδάμ ως τον τελευταίο, θα γονατίζουν και θα προσκυνούν το Θεό, σύμφωνα με το λόγο της Γραφής: «ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ(:ζω εγώ, λέγει ο Κύριος, εις αιώνας αιώνων και κατευθύνω τα πάντα σύμφωνα με την βουλή μου• βουλή μου δε είναι ότι κάθε γόνατο θα κάμψει εμπρός μου και κάθε γλώσσα θα δοξολογήσει τον Θεό» (Ρωμ. ιδ΄11).

Τότε όλη η ανθρωπότητα, καθώς θα βρίσκεται ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο, ανάμεσα στη μακάρια ανάπαυση και στην αιώνια καταδίκη, θα περιμένει με αγωνία

τη φοβερή Κρίση. Και κανένας την ώρα αυτή δεν θα μπορεί να βοηθήσει τον διπλανό του.

Θα ρωτηθούν οι επίσκοποι και για τον δικό τους τρόπο ζωής και για το ποίμνιό τους. Θα τους ζητηθεί λόγος για τα λογικά πρόβατα, που παρέλαβαν από τον αρχιποιμένα Χριστό. Αν από αμέλειά τους χάθηκε κάποιο πρόβατο, το αίμα του θα ζητηθεί από τους ίδιους.

Παρόμοια και οι ιερείς θα δώσουν λόγο για τις ενορίες τους. Επίσης και κάθε πιστός θα δώσει λόγο για τον εαυτό του, για το σπίτι του, για τη γυναίκα του, για τα παιδιά του, για τους υπαλλήλους και τους εργάτες του.

Θα εξεταστούν βασιλιάδες και άρχοντες, πλούσιοι και φτωχοί, μικροί και μεγάλοι, για όλα όσα έκαναν: «τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν(:Διότι όλοι μας πρέπει να παρουσιαστούμε οπωσδήποτε μπροστά στο βήμα του Χριστού, ολοφάνεροι και ξέσκεποι, για να αποκομίσει ο καθένας την αμοιβή του, ανάλογα με όσα δια του σώματος έπραξε σε αυτή τη ζωή, είτε αγαθά είτε κακά.)» (Β΄ Κορ. ε’ , 10).

Όλων μας τα έργα θα ερευνηθούν και θα φανερωθούν μπροστά σε αγγέλους και ανθρώπους. Οι εχθροί του Χριστού θα κατασυντριβούν «ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν(:όταν θα έχει πλέον αχρηστεύσει και καταργήσει κάθε αρχή και κάθε εξουσία και δύναμη)[Α΄ Κορ. ιε’ , 24]. Τότε, καθώς είναι γραμμένο, ο Κύριος θα ξεχωρίσει «τα πρόβατα από τα κατσίκια» (Ματθ. κε΄, 32).

Έτσι, όσοι έχουν καλά έργα και πνευματικούς καρπούς, θα χωριστούν από τους άκαρπους και τους αμαρτωλούς.

Οι πρώτοι θα λάμψουν σαν τον ήλιο, γιατί φύλαξαν τις εντολές του Θεού. Αυτοί είναι οι ελεήμονες, οι φιλόξενοι, οι βοηθοί των δυστυχισμένων, οι συμπαραστάτες των ασθενών, οι προστάτες των φτωχών και των ορφανών, όσοι έντυναν τους γυμνούς, όσοι επισκέπτονταν τους φυλακισμένους, όσοι έγιναν φτωχοί για τον πλούτο που υπάρχει στους ουρανούς, όσοι συγχώρησαν τα παραπτώματα των αδελφών τους, όσοι φύλαξαν τη σφραγίδα της πίστεως ακέραιη και αμόλυντη από κάθε αίρεση. Αυτούς θα τους βάλει στα δεξιά Του, ενώ τους αμαρτωλούς στ’ αριστερά Του.

Οι δεύτεροι είναι εκείνοι που παρόργιζαν τον καλό Ποιμένα και περιφρονούσαν τους λόγους Του. Είναι οι περήφανοι, οι αδιόρθωτοι, οι φίλοι των διασκεδάσεων και των απολαύσεων, όσοι ξόδεψαν στην ακολασία και τη μέθη και την ασπλαχνία ολόκληρο

το χρόνο της ζωής τους, σαν εκείνο τον πλούσιο που ποτέ δεν ελέησε τον φτωχό Λάζαρο (Λουκ. ιστ’, 19-31).

Αυτοί θα καταδικαστούν και θα σταθούν στ’ αριστερά, γιατί δεν έδειξαν συμπόνια. Ήταν σκληροί και δεν είχαν καρπούς μετάνοιας, δεν είχαν λάδι στα λυχνάρια τους. Όσοι όμως αγόρασαν το λάδι της ελεημοσύνης από τους φτωχούς και γέμισαν τα λυχνάρια τους, θα σταθούν στα δεξιά, κρατώντας τα αναμμένα, ένδοξοι και χαρωποί, και θ’ ακούσουν τη γαλήνια εκείνη και ποθητή φωνή: «Ελάτε, οι ευλογημένοι απ’ τον Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία, που σας έχει ετοιμαστεί απ’ την αρχή του κόσμου» (Ματθ. κε΄, 34).

Όσοι πάλι είναι στ’ αριστερά, θ’ ακούσουν την οδυνηρή εκείνη και φοβερή απόφαση: «Φύγετε από μπροστά μου, καταραμένοι, πηγαίνετε στην αιώνια φωτιά, που έχει ετοιμαστεί για το διάβολο και τους δικούς του» (Ματθ. κε΄, 41). Όπως δεν ελεήσατε, έτσι τώρα δεν θα ελεηθείτε. Όπως δεν ακούσατε τη φωνή Μου, ούτε Εγώ τώρα θ’ ακούσω τον απαρηγόρητο θρήνο σας. Γιατί δεν Με θρέψατε όταν πεινούσα. Δεν Με ποτίσατε όταν διψούσα. Δεν Με φιλοξενήσατε όταν ήρθα κοντά σας. Δεν Με ντύσατε όταν ήμουν γυμνός. Δεν Με επισκεφθήκατε όταν ήμουν άρρωστος, ούτε όταν ήμουν στη φυλακή. Δεν υπηρετήσατε Εμένα. Σε άλλο κύριο γίνατε υπηρέτες και δούλοι, στο διάβολο. Φύγετε λοιπόν μακριά Μου, εργάτες της αδικίας. Τότε θα οδηγηθούν αυτοί στην αιώνια κόλαση, ενώ οι δίκαιοι στην αιώνια ζωή (βλ. Ματθ. κε΄, 41-46).

Αλίμονο σ’ εκείνους που αφήνουν ανεκμετάλλευτο τον καιρό τούτο της μετάνοιας και παραδίνονται σε πράγματα άσκοπα και γελοία. Θα ζητήσουν τότε τον χρόνο που ξόδεψαν μάταια, και δεν θα τον βρουν.

Αλίμονο σ’ εκείνους που δίνουν σημασία σε πνεύματα πλάνης και διδασκαλίες δαιμονικές, γιατί αυτά θα τους εξασφαλίσουν την καταδίκη στην άλλη ζωή.

Αλίμονο σ’ εκείνους που ασχολούνται με μαντείες και ανηθικότητες.

Αλίμονο σ’ εκείνους που στερούν από τους εργάτες τον δίκαιο μισθό τους, γιατί είναι όμοιοι μ’ αυτούς που χύνουν αίμα.

Αλίμονο σ’ εκείνους που κρίνουν άδικα, δικαιώνοντας τον φταίχτη και καταδικάζοντας τον αθώο.

Αλίμονο σ’ εκείνους που μολύνουν την άγια πίστη μας με αιρετικές διδασκαλίες ή συναναστρέφονται με αιρετικούς.

Αλίμονο σ’ εκείνους που έχουν τα ανόητα πάθη του φθόνου και του μίσους. Και για να μη λέω πολλά:

Αλίμονο σ’ εκείνους που θα βρεθούν στα αριστερά τη φοβερή μέρα της Κρίσεως. Θα κλάψουν πικρά, αλλά ανώφελα, όταν θα ακούσουν την οδυνηρή εκείνη απόφαση: «Φύγετε από μπροστά μου, καταραμένοι, πηγαίνετε στην αιώνια φωτιά»(Ματθ. κε΄, 41).

Όσοι έχετε δάκρυα και κατάνυξη, θρηνήστε μαζί μου. Όταν συλλογίζομαι τον αιώνιο εκείνο χωρισμό, νιώθω αβάσταχτη θλίψη. Γιατί τότε αποχωρίζονται ο ένας άνθρωπος από τον άλλο και φεύγουν σε αποδημία που δεν έχει επιστροφή. Ποιος είναι τόσο σκληρόκαρδος και αναίσθητος, ώστε να μην κλάψει από δω για την ώρα εκείνη;

Τότε, όσοι ήταν κάποτε βασιλιάδες, θα οδύρονται σαν αιχμάλωτοι. Τότε θα στενάζουν οι άρχοντες και οι άσπλαχνοι πλούσιοι και θα ζητούν βοήθεια, αλλά κανείς δεν θα τους δίνει· γιατί εκεί δεν έχουν καμιάν άξια ούτε ο πλούτος ούτε οι κόλακες. Και δεν θα βρουν έλεος, επειδή δεν ελέησαν κανένα. Τότε θα αποχωριστούν γονείς από τα παιδιά τους και φίλοι από τους φίλους τους. Τότε θα διαλυθούν οι συζυγικοί δεσμοί που δεν κρατήθηκαν αμόλυντοι και αγνοί. Τότε θα αποδιωχτούν οι παρθένοι στο σώμα αλλά άκαρδοι και άσπλαχνοι στον τρόπο, γιατί «ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος(:η κρίση θα είναι ανελέητη σ’ όποιον δεν έκανε έλεος)» (Ιακ. Β’ , 13).

Θα παραλείψω όμως τα πολλά, γιατί κυριεύομαι από φόβο και φρίκη. Άγγελοι φοβεροί θα απομακρύνουν βίαια όλους τους αμετανόητους ασεβείς, που θα τρίζουν με τρόμο τα δόντια τους και θα γυρίζουν συχνά, για να βλέπουν τους δικαίους και την ευδαιμονία που έχασαν. Θα βλέπουν το φως εκείνο το περίλαμπρο και τα κάλλη του παραδείσου.
Θα βλέπουν τους γνωστούς τους στην τρισμακάρια εκείνη χώρα και τις μεγάλες δωρεές, που θα παίρνουν από το Βασιλιά της δόξας όσοι αγωνίστηκαν για τη σωτηρία τους σ’ αυτόν τον κόσμο. Ύστερα από λίγο, αφού θα έχουν αποχωριστεί απ’ όλους τους δικαίους και τους φίλους και τους γνωστούς τους, θα αποχωριστούν κι απ’ αυτόν το Θεό. Δεν θα μπορούν πια να βλέπουν τη χαρά και το Φως το αληθινό.

Τέλος, θα οδηγηθούν στις διάφορες κολάσεις για να παραδοθούν στην αιώνια τιμωρία. Τότε, βλέποντας την τέλεια εγκατάλειψή τους, βλέποντας ότι κάθε ελπίδα τους χάθηκε, βλέποντας ότι κανένας πια δεν μπορεί να τους βοηθήσει, θα λένε κλαίγοντας απαρηγόρητα με πικρά δάκρυα:"Ω! Πόσο καιρό χάσαμε στην αμέλεια! Πόσο χλευαστήκαμε από τον πονηρό! Όταν ακούγαμε στις Γραφές να μιλάει ο ίδιος ο Θεός, όχι μόνο δεν προσέχαμε, αλλά και γελούσαμε. Τώρα κραυγάζουμε, κι Αυτός αποστρέφει το πρόσωπό Του από μας!

Τι μας ωφέλησαν λοιπόν τ’ αγαθά του κόσμου; Πού είναι ο πατέρας και η μάνα που μας γέννησαν; Πού είναι οι αδελφοί; Πού τα παιδιά; Πού οι φίλοι; Πού ο πλούτος;

Πού τα υπάρχοντα; Πού οι άρχοντες κι οι ηγεμόνες; Κανένας απ’ όλους αυτούς δεν μπορεί τώρα να μας σώσει. Ούτε κι εμείς μπορούμε να βοηθήσουμε τους εαυτούς μας. Αλλά εγκαταλειφθήκαμε εντελώς κι από το Θεό κι από τους αγίους.

Τι μπορούμε λοιπόν να κάνουμε; Τώρα πια δεν είναι καιρός μετάνοιας. Δεν ισχύουν πια οι προσευχές. Δεν ωφελούν πια τα δάκρυα. Δεν υπάρχουν πια οι πωλητές του λαδιού, δηλαδή οι φτωχοί και οι δυστυχισμένοι. Όταν μας παρακαλούσαν ν’ αγοράσουμε, εμείς κλείναμε τ’ αυτιά μας. Τώρα ζητάμε και δεν βρίσκουμε. Δεν υπάρχει λύτρωση για μας, τους αξιοθρήνητους. Δεν θα βρούμε ευσπλαχνία, γιατί δεν είμαστε άξιοι". Τότε λοιπόν θα πάει ο καθένας στον τόπο των βασάνων, στον τόπο που ο ίδιος ετοίμασε για τον εαυτό του με τις πονηρές πράξεις του, εκεί «όπου το σκουλήκι δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει» (Μαρκ. Θ’, 44).

Να, ακούσατε τι κερδίζουν όσοι αμελούν και ραθυμούν και δεν μετανοούν. Ακούσατε πώς χλευάζονται όσοι χλεύαζαν τις εντολές του Κυρίου. Ο Πέτρος, ο κορυφαίος των αποστόλων, μας προειδοποιεί για την ημέρα εκείνη, λέγοντας: «Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἐν ᾗ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.(:Η ημέρα του Κυρίου θα έρθει όπως ο κλέφτης τη νύχτα, και τότε οι ουρανοί θα εξαφανιστούν με τρομερό πάταγο, τα στοιχεία της φύσεως θα διαλυθούν στη φωτιά, και η γη, όπως και όλα όσα έγιναν πάνω σ’ αυτήν, θα κατακαούν)» (Β’ Πέτρ. γ’, 10). Αλλά και πρωτύτερα, ο ίδιος ο Δεσπότης και Κύριός μας μάς αποκάλυψε τα εξής: «Προσέξτε καλά τους εαυτούς σας. Μην παραδοθείτε στην κραιπάλη και στη μέθη και στις βιοτικές ανάγκες, και σας αιφνιδιάσει η ημέρα εκείνη· γιατί θα έρθει σαν την παγίδα σε όλους τους ανθρώπους που κατοικούν στη γη» (Λουκ. κα’ 34). Και αλλού: «Μπείτε από τη στενή πύλη... Στενή είναι η πύλη και γεμάτη δυσκολίες η οδός που οδηγεί στη ζωή» (Ματθ. ζ’ , 13).

Αδελφοί μου, ας βαδίσουμε τον δύσκολο αυτό δρόμο για να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή. Αυτός ο δρόμος απαιτεί μετάνοια, νηστεία, προσευχή, αγρυπνία, ταπεινοφροσύνη, περιφρόνηση της σάρκας, επιμέλεια της ψυχής, ελεημοσύνη, δάκρυα, πένθος. Να μισείται κανείς και να μη μισεί. Να συγχωρεί αυτούς που του κάνουν κακό. Να αδικείται και να ευεργετεί. Τέλος, να χύσει και το αίμα του για το Χριστό, όταν οι περιστάσεις το απαιτήσουν. Αντίθετα, είναι «πλατειά η πύλη και ευρύχωρη η οδός που οδηγεί στην καταστροφή»(Ματθ. ζ’ , 13).

Η πορεία αυτού του δρόμου εδώ είναι ευχάριστη, αλλά εκεί είναι θλιβερή. Εδώ είναι γλυκιά, εκεί όμως πικρότερη κι από τη χολή. Εδώ είναι εύκολη, εκεί όμως δύσκολη και οδυνηρή. Γνωρίσματα αυτής της πορείας είναι η πορνεία, η μοιχεία, η ασέλγεια, η ειδωλολατρία, η φιλονικία, ο θυμός, η διχόνοια, οι φθόνοι, οι φόνοι, τα γλέντια, τα πολυτελή γεύματα, η λαιμαργία και τα όμοια μ’ αυτά. Μα το χειρότερο απ’ όλα, η αμετανοησία και η τέλεια λησμοσύνη της ώρας του θανάτου.

Αυτή την ημέρα της δευτέρας παρουσίας του Χριστού συλλογίστηκαν οι άγιοι μάρτυρες και δεν λυπήθηκαν τα σώματά τους, αλλά υπέμειναν κάθε είδος βασάνων με χαρά και με την προσδοκία των ουράνιων στεφανιών. Για τον ίδιο λόγο αγωνίστηκαν στις ερημιές και στα βουνά, με νηστεία και αγνεία, όχι μόνο άνδρες, αλλά και γυναίκες, βαδίζοντας καρτερικά το στενό και θλιμμένο μονοπάτι, κι έτσι κέρδισαν τη βασιλεία των ουρανών. Αυτό το φοβερό δικαστήριο συλλογίστηκε και ο μακάριος Δαβίδ, γι' αυτό έβρεχε κάθε νύχτα με δάκρυα το στρώμα του και παρακαλούσε το Θεό, λέγοντας: «καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν(:.Κύριε, μη θελήσεις όμως να προβείς σε λεπτομερή εξέταση της ζωής εμένα του δούλου σου, διότι κανείς από τους ζώντες ανθρώπους επί της γης δεν θα ευρεθεί τελείως αθώος και αναμάρτητος ενώπιόν σου)» (Ψαλμ. 142 , 2).

Εμπρός λοιπόν κι εμείς, πριν φτάσει η μέρα εκείνη, πριν τελειώσει το πανηγύρι της σύντομης τούτης ζωής, πριν έρθει ο Θεός και μας βρει απροετοίμαστους, ας ετοιμαστούμε για την υποδοχή Του με εξομολόγηση, με μετάνοια, με νηστεία, με δάκρυα, με αγαθοεργίες. Προσέξτε, μην τολμήσει κανείς να πει ότι δεν αμάρτησε. Όποιος το λέει αυτό, είναι τυφλός και απατά τον εαυτό του, μη γνωρίζοντας ότι ο σατανάς μπορεί να τον κυριεύει και με λόγια και με έργα και με την ακοή και με την όραση και με την αφή και με τους λογισμούς.

Ποιος μπορεί να καυχηθεί ότι έχει αγνή καρδιά και καθαρές όλες τις αισθήσεις του; Κανένας δεν είναι αναμάρτητος, κανένας δεν είναι καθαρός, παρά μόνο Εκείνος, που, αν και πλούσιος, «επτώχευσε» για μας. Αυτός μόνο είναι αναμάρτητος. Αυτός βαστάζει την αμαρτία του κόσμου και δεν θέλει το θάνατο των αμαρτωλών, αλλά τη σωτηρία τους.
Σ' Αυτόν ας καταφύγουμε κι εμείς, γιατί όσοι αμαρτωλοί πήγαν κοντά Του, σώθηκαν. Ας μην απελπιστούμε, αδελφοί μου, για τη σωτηρία μας. Αμαρτήσαμε; Ας μετανοήσουμε. Μύριες φορές αμαρτήσαμε; Μύριες φορές ας μετανοήσουμε. Για κάθε έργο αγαθό χαίρεται ο Θεός, εξαιρετικά όμως χαίρεται για μία ψυχή που μετανοεί.

Ελάτε λοιπόν, ας πέσουμε στα πόδια Του κι ας εξομολογηθούμε τις αμαρτίες μας. Δόξα στη φιλανθρωπία Του. Δόξα στη μακροθυμία Του. Δόξα στην αγαθότητα και τη συγκατάβασή Του. Δόξα στην ευσπλαχνία Του. Δόξα στη βασιλεία Του. Δόξα και τιμή και προσκύνηση στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ: «Θα θέλαμε θερμά να ευχαριστήσουμε τον Αρχιμ. Τιμόθεο, Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Παρακλήτου, για την ευλογία αναδημοσίευσης του φυλλαδίου».